

DRUMUL SPRE CULMI

de Rev. Richard Wrumbrand

“Propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” - Marcu 16:15

Nate Saint, unul dintre cei cinci misionari martirizați în jungla Ecuadorului în 1956, a ținut înainte de a pleca din Quito o predică despre necesitatea risipei de mijloace în lucrare. El a spus: “În timpul ultimului război am învățat că, pentru a ne atinge obiectivul, trebuie să facem risipă de mijloace, și s-a plătit cu multe vieți prețul răscumpărării noastre din lanțurile sclaviei politice ... Atunci când patria ne cheamă să aducem partea noastră la prețul plătit pentru libertate, nu ezitam, și știm ce avem de făcut. Și totuși când Domnul Isus ne cheamă să plătim prețul pentru evanghelizarea lumii, nu avem nimic de spus. Nu putem merge. Spunem că ne-ar costa prea mult ... Dar misionarii trebuie să facă risipă cu ei înșiși.”

Apoi, Nate Saint a fost trimis ca misionar la indienii Auca. Misionarii știau că aceștia sunt sălbatici, de aceea au folosit “tactica lui Iacov”. Ei au aruncat indienilor daruri, atunci când zburau deasupra teritoriului lor și au primit la rândul lor daruri. În timpul ultimului zbor, indienii au pus un frumos papagal în sacul coborât de misionari din avion.

Apoi cei cinci misionari au coborât printre indieni. Saint era unul dintre ei. La început întâlnirea a fost prietenească. În ziua următoare au fost omorâți. În aceeași seară, Betty Elliot, văduva unuia dintre martiri a scris: “Nimic nu a ars mai puternic în inima lui Jim decât ca numele lui Hristos să fie chemat printre indienii Auca.”

Alege o națiune, un trib, o categorie socială pentru slujirea căreia, pentru Hristos, să-ți dai întreaga inimă. Poate nu vei fi chemat să mergi ca misionar printre ei, dar poți fi un comisionar prin rugăciunile tale.

“Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.” - Apocalipsa 2:10

C.T. Studd a văzut odată în Liverpool, în 1908, un afiș ciudat. Simțul umorului și atenția lui au fost stimulate de următoarele cuvinte: “Canibali caută misionari”. A intrat în sala la intrarea căreia era pus afișul. Înăuntru, în cadrul unei întâlniri, Karl Krumm vorbea despre călătoriile sale în Africa și despre triburile care nu au auzit niciodată Evanghelia lui Isus Hristos. Exploratorii vizitaseră aceste regiuni, cu toate că se știa că erau locuite de canibali. Vânători vestiti, misionari musulmani, comercianți de arme și alcool, oficiali europeni și oameni de știință și-au riscat viața, dar nici un creștin nu se dusese acolo ca să mărturisească despre Isus Hristos.

Studd s-a întrebat de ce nu merg și creștinii acolo. Dumnezeu i-a răspuns, “De ce nu mergi tu?” Studd avea deja în urma lui mulți ani petrecuți ca misionar în China și India. Dar, cu toate că era bolnav, a plecat și a câștigat canibali pentru Hristos.

Există încă persoane, triburi sau țări care se bucură să omoare sau să tortureze creștini. Și în zilele noastre poți să-ți dai viața pentru triburile care se află în epoca de piatră în America Latină, în Filipine sau în Guinea-Papua. Fanaticii musulmani sunt întotdeauna gata să omoare creștini. Ei au omorât deja un mare număr de creștini, în secolul nostru, în Turcia și în Liban. Există în Africa triburi înapoiate, la care Evanghelia nu a ajuns încă. Du-te acolo, chiar dacă ești bătrân sau bolnav. Dacă nu te poți duce, ajută-i pe cei care se duc, prin rugăciunile tale, prin activitatea ta de acasă.

Să ne rugăm pentru creștinii care fac o lucrare misionară în locuri foarte periculoase, cu riscul vieții.

“Nu și-au iubit viața chiar până la moarte.” - Apocalipsa 12:11

Te-ai gândit vreodată la sufletele nemuritoare din Somalia, în partea de nordvest a Africii? În nisipurile Somaliei se află un mormânt simplu cu inscripția “Merlin R. Grove, Feb. 9, 1929-Iulie 16, 1962.” Isus a spus, “Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine” (Ioan 14:6).

Grove a fost un misionar menonit. Un preot musulman, plin de mânie împotriva lui, l-a lovit cu cuțitul de douăsprezece ori. Soția lui Grove, Dorothy, a auzit că se întâmplă ceva, dar când a ieșit afară soțul îi era deja pe moarte. Ucigașul s-a întors către ea și a lovit-o în abdomen. Dorothy se întrebase înainte dacă se afla la locul potrivit ca misionară, nefiind sigură ca-i poate iubi pe Somalezii, pe care-i considera leneși, cruzi, gata să ucidă. Acum că zăcea plină de sânge, dragostea Calvarului pentru somalezii i-a umplut inima. Și-a revenit și nu a mai avut îndoieli cu privire la chemarea ei.

Modul cel mai rapid de a dobândi siguranța mântuirii este să iei asupra ta o suferință datorată faptului că ești mântuit. Modul cel mai rapid de a-ți da seama de realitatea chemării tale este să iei o cruce legată de această chemare. Ai ales soția, soțul sau prietenul potrivit dacă ești în stare să porți o povară de dragul ei sau al lui.

Vrea cineva să se roage ca somalezii să fie mântuiți?

„Au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul.” - Evrei 11:37

S-a întâmplat în 1964. Kingese, stăpânitorul nebun din Stanleyville, și alți lideri ai mișcării Sambi au jurat să termine cu orice educație religioasă în țara lor și să șteargă numele lui Dumnezeu din Congo.

Într-un sat, fiecare bărbat care purta pantalonii, în locul îmbrăcăminții tradiționale a localnicilor, a fost omorât. În Kindu, rebelii au ars atât de multe trupuri înaintea monumentului lui Lumumba, încât troturarul s-a crăpat din cauza căldurii. La Paulis, observatorii au apreciat numărul morților la patru mii. Unii au murit după ce li s-au tăiat membrele, alții au lăsat să bea benzină și apoi li s-a dat foc. Douăzeci de membri ai unei misiuni creștine au murit ca martiri. Din micușii catolici, șaptezeci și-au pierdut viața. Ei au murit cu toții pentru Hristos. Misionarii au fost consolati de faptul că, în ciuda terorii, mulți congolezi au rămas fermi în credința lor în Isus Hristos.

Boabele de grâu au căzut pe pământ și au murit. Exemplul lor a adus o recoltă de noi suflete pentru Hristos. Nu fiecare din noi este chemat să fie un martir, dar fiecare este chemat să fie un co-martir. Trebuie să-L iubim pe Hristos din toată inima, cum L-au iubit și ei, și să participăm prin rugăciune la durerile, încercările și biruințele lor. Să mijlocim neîncetat pentru Africa.

VA URMA

Nr.188/Iunie 07